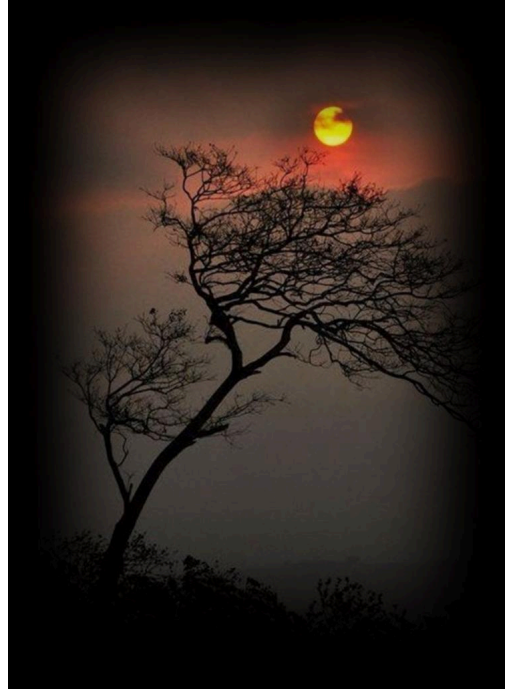

Şiirlerin de Kalbi Vardır

– redfer · 18 Nisan 2024

derler ki kalp atışıyla
alelade ve değersiz bir toprağı azizleştiren şeydir şiir
kalp atışının bir bedende eksikliğidir
yaratılmış her şeyin
atan bir kalbinin olduğuna şahit olmak
bu kalbin atışını duymaktır biraz
yağmurun suyun kelimelerin ve şiirlerin...

her şiirin bir kalbi vardır
her şiirin bir dili kokusu vardır
şiirler de ağlar
şiirler de güler
şiirler de yorulur
şiirler de öfkelenir

tabularla örülmüş bir örümcekli ağın gürültüsü içinde
sesi kısılmış
susturulmuş
şiirler de bulunur

kelimelerin de bir kalbi vardır
kelimelerinin kalbi
yalnızlığı büyüten akşamlarda
hüzünlerde
bir yerlerde
sessizce kanayıp duran yaralarda atar
hüzünlüdürler
ama asla umutsuz değil

yitirilenlere ağıt yaktıktan sonra
kelimeler emeğin
kelimeler ekmeğin
kelimeler paylaşmanın kutsallığı
ve umudu olur

çünkü vakte yürüyüştür kelimeler
vaktin koşusudur
onca karanlığa rağmen
çünkü bu koşu bitimsiz bir kalbin savaşıdır
inançla çarpan bir kalbin heyecanıdır

kelimeler
şairlerin ruhudur
şairlerin sesidir

şair önce kendini
sonra çevresini inşa eder
şair önce bir düşünceyi
sonra ahalisini inşa eder
onca taşın ve toprağın arasında

şair bir insanlık halidir
insan olduğumuzun farkına vardığımızda şairle buluşuruz
duygu hayal düşünceyle özgürleşiriz şairde
şair bilinmeyene yolculuktur
şair meçhule hicrettir

zihinde kurgulanır

kağıda dökülür
aşk direniş ayrılık ve hüznün
ve de kavuşmaktır bir sevgiliye
ufkun en ince yerinde
bir fecir vakti
coğrafyanın en uzak mahallinde
acılarla bulanarak

karşı koymaktır şiir
mazlumun mağdurun dili olmaktır
büyük bir kıyımın ve vahşetin altında
inim inim inleyenlere
ahu figanlara
medet umanlara
medar olmaktır şiir

şiir insandan zuhur eder
yine insana ulaşır
öncelikle yeri ve sokağı sorgular
şaşkın bir vaziyette
bir inşaat bekçisini seslendirir
hemşerim ne arıyorsun orada der bekçi
çocukluğumu arıyorum der şair
bekçi ne dese iyi
adam kafayı yemiş ...
tam da bu işte
kafayı yemektir şiir

çocukluğumuzun sokağının
top oynadığımız arsanın
bahçesinde elma, armut, kayısı ağaçlarının bulunduğu
gececondumuzun yerinde yeller estirir şiir
hüzünle uzaklaştırır oradan
ruhunu bırakarak

bir çay bahçesindedir şiir
garson ikide bir tepenize dikilir
ya bir şey iç
ya da defol git dercesine

gözünüzün içine bakar

bir kağıttan

bir kalemde deşetli ürker zavallı

sizi kağıtlı kalemler

kitaplı görünce

bu adam sağlam ayak değil der

doğru da söyler

şairler pek öyle sağlam ayak değildirler

lafın kıyası

upuzun bir nehirdir şiir

İçimizde yürüyen bir ırmaktır

akmaktadır kaderi şiirin

upuzun nehirler gibi

ummana doğru

redfer